

Kära vänner,

Har ni liksom jag märkt hur kärleken gentemot medmänniskor allt mer börjar kallna i vårt land?

- Har ni lagt märke till hur människor blir allt mer likgiltiga och inte bryr sig om varandra?

När vår broder Murat fick en hjärtattack på spårvagnen för några månader sedan så var det ingen som la märke till honom eller brydde sig.

- Vid ändhållplatsen så till och med kom spårvagnsföraren fram och tvingade honom av fastän han inte ens kunde prata och han blev liggande på marken i en halvtimme medan människor gick förbi utan att någon kom fram och hjälpte honom.

Vad har hänt? När jag hör sånt här så skäms jag för att vara svensk. Jag skäms för att bo i ett sånt land där människor inte bryr sig om varandra.

- Och ska vi vara ärliga så har även den här likgiltigheten smugit sig in bland oss kristna där vi missar att bry oss om och se människor i deras lidande och nöd.

Tänker vi efter så har vi nog alla någon gång ignorerat en människa i dess svårigheter.

- Bara under förra veckan när jag började tänka på denna predikan så får jag säga hur jag kom på mig själv med att ignorera en människa i hans nöd.

En alkoholist började prata med mig på en spårvagnshållplats medan jag stod och läste en teologisk artikel på min mobiltelefon.

- Han pratade med mig och jag mumlade några korta svar tillbaks, men det som slog mig när jag gick på spårvagnen var hur han hade gett mig flera bra tillfällen att börja dela evangeliet men att jag inte hade tagit vara på dom.

Här var en människa som tagit till flaskan för att döva sitt jordiska lidande och jag hade missat att inte bara hjälpa honom i hans jordiska lidande utan också än viktigare att kunna hjälpa honom att undvika evigt lidande.

- Om vi verkligen har fått möta Guds kärlek så kommer det också att leda till en uppoffrande kärlek för våra medmänniskor.

Hur ska vi då älska varandra och våra medmänniskor? Vänligen gå med mig till Lukas 10:25-37.

²⁵Då kom en laglörd fram och ville snärja honom och frågade: "Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?" ²⁶Jesus sade till honom: "Vad står skrivet i lagen? Vad läser du där?" ²⁷Han svarade: "*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*" ²⁸Jesus sade till honom: "Du svarade rätt. Gör det, så får du leva." ²⁹Då ville mannen försvara sig och frågade Jesus: "Vem är då min nästa?" ³⁰Jesus svarade: "En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och råkade ut för rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom. Sedan gav de sig av och lämnade honom där halvdöd. ³¹En präst kom händelsevis ner samma väg, och när han fick se mannen gick han förbi. ³²På samma sätt var det med en levit. Han kom till platsen, såg mannen och gick förbi. ³³En samarit som färdades samma väg kom också dit. När han såg mannen, förbarmade han sig över honom. ³⁴Han gick fram till honom, hällde olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. ³⁵Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värdshusvärden och sade: Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala när jag kommer tillbaka. ³⁶Vem av dessa tre tycker du var en nästa för mannen som hade råkat ut för rövare?" ³⁷Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Jesus till honom: "Gå du och gör som han."

[Bön]

- Kära vänner, i denna händelse så har vi en laglörd som vill sätta Jesus på prov.

Vår text utspelar sig efter det att de 72 återvänt från sin missionsresa för att förbereda människor på Jesus Guds Messias som var på väg till deras städer.

- Detta stycke avslutades med att Jesus prisar Fadern för att budskapet om Guds rike har dolts för visa och kloka men uppenbarats för olärda och små och hur ingen vet vem Fadern är utan den som Sonen vill uppenbara honom för.

Det verkar inte som om det är en tillfällighet att just den laglärde som var vis och klok kommer till Jesus just efter att han har sagt detta.

- Och låt oss ha detta i bakhuvudet när vi går igenom denna händelse där denna laglärde kommer och vill pröva Jesus.

Han går fram till Jesus och frågar: "Vad ska jag göra för att få evigt liv?"

- Syftet varför han ställer frågan är inte för hans egen del utan för att pröva Jesus. Han har helt enkelt felaktiga motiv.

Men Jesus han använder denna situation för att uppenbara den laglärdes men även våra brister i att älska.

- Denna händelse består av tre delar som alla börjar med en fråga. Den två första delarna börjar med frågor från den laglärde och den sista delen med en fråga från Jesus.

Låt oss börja med att titta på den första delen i vers 25-28 där den laglärde kommer fram och ställer frågan: "Vad ska jag göra för att få evigt liv?"

Lägg noga märke till ordet "göra" som kommer att återkomma tre ggr till i vår text.

- Och i själva verket så uppenbarar detta ord att mannen helt missuppfattar hur man får evigt liv som är en synonym med att bli del av Guds rike.

Han hade förståelsen att man skulle förtjäna att få evigt liv. Hur svarar då Jesus honom? Jo, som han så ofta gjorde när någon satte honom på prov så ställde han en motfråga.

- Jesus sa till honom: "Vad står skrivet i lagen? Vad läser du där?" Till detta svarade mannen med att citera dom två största buden i lagen från 5 Mos 6:5 och 3 Mos 19:18:

"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv."

- ²⁸Jesus sade till honom: "Du svarade rätt. Gör det, så får du leva."

Gör det, så får du leva. Menade Jesus verkligen här att man kunde få evigt liv genom att hålla lagen. Ja.

- Men motsäger han då inte sin egen undervisning i t.ex. Johannesevangeliet om att den som frälsande tror på Sonen har evigt liv? Nej

Det finns två sett att få evigt liv och tro nu inte att jag förkunnar någon villolära.

- Det ena vilket för oss människor är omöjligt är genom att hålla hela lagen och aldrig bryta mot ett enda bud.

I självaste lagen så står det i 3 Mos 18:5 Ja, ni skall hålla fast vid mina stadgar och lagar, ty den människa som följer dem skall leva genom dem. Jag är HERREN.

- Men samtidigt mina vänner så säger Paulus i Gal 3:10 Men alla som håller sig till laggärningar är under förbannelse. Det står skrivet: *Under förbannelse står den som inte håller fast vid allt som är skrivet i lagens bok och gör därefter.*

Så om man försöker att få evigt liv genom laggärningar och misslyckas med att hålla lagen så istället för att få evigt liv så står man under en förbannelse.

- Och det spelar ingen roll hur många ggr man har brutit mot lagen.

Oavsett om det bara är en enda gång eller ett oändligt antal gånger så är en enda lagöverträdelse tillräcklig för att man ska vara under förbannelsen.

- Jak 2:10 ¹⁰Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt.

Det finns bara en enda människa som kunde hålla hela lagen fullkomligt och det var Gudamänniskan Jesus Kristus.

- Jesu ord till den laglärde: "Gör det, så får du leva" är en omöjlighet för oss människor.

Lagens primära syfte som Paulus talar om i bland annat Rom 3:20 är att uppenbara synd. Och mina vänner det räcker med bara dessa två bud.

- Dom är mer än nog för att visa oss att vi denna vecka, denna dag, denna timma och till och med denna minut har brutit mot dessa bud.

Vi har inte älskat Gud av hela vårt hjärta, hela vår själ, hela vår kraft och hela vårt förstånd.

- Ska vi vara ärliga så är det allt för mycket annat som får vår uppmärksamhet än Gud.

Och tittar vi på det näst viktigaste budet att älska vår nästa som oss själva så är vi allt för själviska.

- Vi älskar oss själva allt för mycket och sätter oss själva före vår nästa.

Mina vänner vi är skyldiga, vi har brutit mot Guds lag och om det inte vore för dom av oss som har blivit motagare av frälsningen så vore vi under en förbannelse som leder till ett evigt straff.

- Om vi inte kan förtjäna att få evigt liv genom att hålla lagen hur kan vi då få evigt liv?

Låt oss vänta med att få detta besvarat till slutet på predikan.

- Låt oss nu gå till vår andra del i v. 29-35 som också den börjar med en fråga.

²⁹Då ville mannen försvara sig och frågade Jesus: "Vem är då min nästa?"

- Ordet som här i folkbibeln översätts med att försvara sig betyder att rättfärdiga.

Jesus har just givit honom en omöjlig standard. Men istället för att inse att han har syndat vilket borde ha lett till att han faller ner inför Jesus och bönfäller honom och säger: "Herre fräls mig" så försöker han att rättfärdiga sig själv.

- Och mina vänner är inte detta mänsklighetens stora problem: Själv rättfärdiggörelse i vilket vi försöker få oss själva att framstå som rättfärdiga inför Gud.

Vi omdefinierar spelreglerna, sänker standarden och försöker få oss att framstå som något inför Gud.

- Vi kan göra detta många sett. Ett vanligt sätt är att jämföra oss med andra. Titta på mig! Jag är bättre än han eller henne och så tror vi att vi ska bli accepterade inför Gud, men själv rättfärdighet kan inte frälsa oss.

Ett annat sätt är att vi omdefinierar kraven och sänker ribban. Men det är inte så det funkar.

- För att rättfärdiga sig själv så ställde den laglärde frågan vem är min nästa?

Innan vi kollar på vad Jesus har att säga så låt oss se på hur man såg på vem som är ens nästa inom judendomen?

- Både bland de som bodde i Qumran där man hittat dödahavsrollarna och bland fariséerna så menade man att det fanns vissa människor som inte omfattades av kärleksbudet att älska sin nästa som sig själv.

Inom senare judendom så ansåg man att man inte behövde älska samariter och utlänningar om dom i kontakten med judendomen inte hade omvänt sig inom ett år.

- Detta trots att kärleksbudet i 3 Mos 19 i dess kontext talar om att älska främlingen som bor i landet som sig själv, och detta utan några villkor (3 Mos 19:33-34).

Det verkar på något sätt som om den laglärde förväntade sig en uppnåelig standard när det gällde att älska sin nästa som sig själv.

- Vad svarade då Jesus den laglärdes fråga: "vem är min nästa"? Jo genom att berätta för honom den för oss välkända liknelsen om den barmhärtige samariten.

En man är på väg från Jerusalem ner till Jeriko som är en vandring på nästan 3 mil.

- I området mellan dessa städer som var okänt för hur banditer härjade så råkar denna man ut för rövare som slet av honom kläderna, misshandlade honom och lämnade honom halvdöd.

Han låg där hjälplös och av en händelse så kom en präst förbi som var på väg från Jerusalem där han förmodligen tjänstgjort i templet.

- När prästen får se mannen så går han förbi honom på andra sidan.

Hallå! Vad sysslar du med? Här ligger en man som håller på att dö och du går bara förbi på andra sidan.

- Här så har vi en präst som fungerade som en representant mellan Gud och människa och han går bara förbi. Hur känslolokalt som helst.

Varför gjorde då prästen på detta sett? Enligt den judiska skriften talmud som bygger på den muntliga judiska traditionen så var det en judes skyldighet att rädda sin nästa om han råkat ut för rövare.

- Men frågan som prästen måste ställt sig var. "Är detta min nästa?"

Om det hade varit en icke jude så menade många under denna tid att denne inte var ens nästa.

- Här så låg manen naken och halvdöd och kanske kunde prästen inte avgöra om det var en jude eller ej.

Om mannen som var halvdöd skulle dö och prästen skulle rört vid honom så skulle han bli oren i 7 dagar.

- Men inte bara det enligt lagen så fick en präst enligt 3 Mos 21 bara orena sig genom att röra vid en död kropp om det var en nära anhörig.

Ytterligare ett skäl till varför prästen kanske bara gick förbi var risken att också han skulle bli ett offer för rövare om han försökte hjälpa mannen.

- Vi vet inte varför han inte hjälpte men det viktiga för oss är att han oavsett skäl lämnade en medmänniska till att dö genom att bara gå förbi.

Han missade helt lagens andemening som vi läste i Mika 6:8:

⁸Han har kungjort för dig, o människa, vad gott är. Vad begär väl HERREN av dig annat än att du gör det som är rätt,

att du älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?

Efter prästen så kom en levit som fick se mannen. Leviterna var medhjälpare åt prästerna i templet.

- Också leviten som även han var avskild för tjänst åt Herren gick förbi på andra sidan.

Här var dom som skulle kunna lagen som var avskilda till tjänst för Herren och dom ignorerade sin nästa och bara gick iväg där de lämnade mannen till att dö. Är det inte fruktansvärt.

- Dom brydde sig inte om sin medmänniska utan bara ignorerade honom i hans lidande.

Ok, säger du och jag. Men vi är inte som dom. Vi skulle aldrig gått förbi en sårad halvdöd man.

- Låt oss inte glömma vad den laglärde just gjorde. Han ursäktade sig, han försökte rättfärdiga sig själv och hur lätt är det inte för oss att göra det samma.

Själv så gjorde jag detta förra veckan när jag möte alkoholisten.

- Jag var precis som prästen och leviten upptagen med min tro där jag läste en teologisk artikel men missade denna man som var där i hans nöd och försökte få kontakt med mig.

Hur är det med dig min vän? Ser du liksom jag likgiltigt på när människor befinner sig hjälplösa i sitt lidande.

- Och ska vi vara ärliga så många gånger så upptäcker vi inte ens människor i deras lidande eftersom vi är så upptagna med våra liv att vi inte ens ser människorna runt omkring oss som behöver vår hjälp.

Den gamla damen som inte får en sittplats på spårvagnen, den ensamstående mamman som behöver hjälp med sina barn.

- Den som är sjuk ibland oss och behöver hjälp med något praktiskt. Dom som inte har kommit på ett tag på våra möten som kanske går igenom något svårt.

När senast tänkte vi på dom i våra böner, när senaste ringde vi eller besökte den som har det svårt?

- Men viktigaste av allt: bryr vi oss om våra medmänniskors eviga väl eller ignorerar vi dom när dom är på väg mot evigt lidande?

För många år sedan så fick jag i en kristen tidning se en kopia av en tavla som verkligen fångade min uppmärksamhet. Tavlan hade titeln: "Who cares?" "Vem bryr sig?"

- Den här målningen utspelade sig på en pir vid havet. Ett kärlekspar stod på piren upptagna av varandra, någon tränade sig på att spela ett instrument, en affärsman var upptagen i sin telefon.

Överallt på denna pir så var människor upptagna med sina dagliga liv, men vad dom missade att se var hur människor runtom i vattnet höll på att drunkna.

- Bara några enstaka försökte hjälpa de drunknande. Och jag tror nog vi alla kan känna igen oss här hur vi så lätt blir upptagna i våra dagliga liv så att vi missar att se dom runtomkring oss som håller på att drunkna.

Vi måste som John Piper sa vid det tredje Lausanne kongressen för världsevangelisation: "Lindra mänskligt lidande och speciellt evigt lidande."

- Kan en badvakt sitta likgiltig och se på när han ser någon som håller på att drunkna?

Kan en doktor sitta bekvämt och se på medans hans patient dör. Kan en brandman utan att ge en hjälpande hand titta på medans människor håller på att brinna inne?

- Kan du och jag sitta bekvämt i kyrkan medans människor omkring oss är på väg mot evigt lidande?

Lev inte bara ett bekvämt liv där du bara tittar på medans människor går evigt förlorade.

- Berätta för dina medmänniskor om deras enda hopp som är i Jesus.

Vi kan inte bara gå förbi dom som är på väg att gå förlorade och låtsas som ingenting. Var är vårt medlidande, var är vår barmhärtighet.

- Må vi be att Gud ger oss hans hjärta för dom förlorade och att vi inte bara skulle vara ordets hörare utan också dess görare som Jakob säger.

Vi har nu fått möta två personer, en präst och en levit som inte såg den sårade mannen som deras nästa.

- Men det kommer en man till. Och här så skulle den judiske lyssnaren tänka sig att Jesus skulle säga att en vanlig jude skulle komma förbi.

Men nej, vem var det som kom, jo en samarit som judarna ansåg vara deras fiende. Han kom här resande på judiskt territorium.

- Samariterna var ett blandfolk med en bland religion och en egen helig plats.

Det var mot en samaritisk stad som Jakob och Johannes i kapitlet innan ville kalla ner eld från himlen för att förtära dom eftersom dom inte tog emot Jesus.

- Samariterna var dom vilka judarna troligen hatade mer än alla andra. Och här kom en samarit.

När han såg mannen hade han medlidande med honom. Han förband hans sår, hällde olja och vin i dem vilket lindrade smärtan och desinfekterade såren.

- Samariten lyfte upp mannen på sin åsna och förde honom till ett värdshus där han tog hand om honom.

Troligen så var den sårade mannen en jude vilket gjorde att samariten här skulle ha älskat sin fiende.

- Att förbinda mannens sår och föra honom till världshuset där han tog hand om honom skulle innebära stor fara för samariten.

Han skulle lätt kunna bli ett byte för rövare och inte nog med det att komma förande på en jude som låg på hans åsna skulle lätt kunna missförstås så att judarna skulle tro att han, fienden hade sårat mannen.

- Skulle mannen som var halvdöd avlidit inne i värdshuset eller på vägen så skulle samariten lätt kunna få skulden.

Efter att han skött om mannen på värdshuset så betalade samariten 2 denarer till värdshusvärderna så att han skulle kunna sköta om mannen och skulle det kosta mer så försäkrade samariten att han själv skulle betala resten när han återvände.

- Vilket underbart exempel av att älska sin nästa som sig själv. Samariten riskerade sin egen säkerhet, men inte bara det, han offrade sin egen bekvämlighet och tillgångar för att hjälpa en man som han inte ens kände.

För oss som kristna så är detta ett underbart exempel på hur vi bör leva i gensvar till den kärlek som vi fått möta i Kristus.

- Vi bör vara villiga att riskera vår egen säkerhet, bekvämlighet och tillgångar för att hjälpa människor i deras lidanden och speciellt när det gäller att undvika evigt lidande.

Vad gör vi som församling och individer åt faktumet att det finns säkert en miljard människor som aldrig ens en enda gång har fått höra de glada nyheterna om att det finns frälsning från evigt lidande till en underbar evighet med Gud.

- Vad gör vi åt detta? Går vi likt prästen och leviten likgiltigt vidare i våra kristna liv utan att nå dessa människor med evangeliet?

Eller tar vi den barmhärtige samaritens exempel och i barmhärtighet visar medlidande mot dem förlorade genom att berätta evangeliet för dem.

- Har vi en uppoffrande livsstil i vilken vi prioriterar både med vår tid och våra tillgångar att utrusta och göra möjligt för andra att nå ut med evangeliet både i denna stad och till jordens yttersta gräns.

Låt oss för ett ögonblick tänka på mänskligt lidande både jordiskt och evigt.

- Låt oss tänka på svältkatastrofer som pågår och tänka på dem många onådda folken som aldrig har fått höra evangeliet och ställa oss frågan:

I förhållande till detta är vi mer som prästen och leviten eller mer som den barmhärtige samariten?

- Mina vänner låt oss inte hyckla, vi måste erkänna att vi är alltför likgiltiga. Allt för ofta så är vi mer lika prästen och leviten istället för den barmhärtige samariten.

Må vi be Gud hjälpa oss att växa i vårt medlidande för våra medmänniskor så att vi inte bara går förbi dem i deras nöd.

- Den laglärde som ville pröva Jesus hade sagt: "Vem är då min nästa?" till vilket Jesus berättade denna liknelse.

I vår tredje och sista del som också börjar med en fråga så tillämpar Jesus denna liknelse på både den laglärde och oss. Vi läser i vers 36:

- **Vem av dessa tre tycker du var en nästa för mannen som hade råkat ut för rövare?**

Lägg noga märke till att Jesus vänder på frågan. Här så är det inte fråga om vem som är min nästa, utan vems nästa är jag?

- Du och jag är en nästa för vem helst som är i behov.

Till och med om det är vår fiende. Skriften säger: Om din fiende är hungrig så ge honom att äta, om han är törstig, så ge honom att dricka (Ord 25:21; Rom 12:20).

- Till Jesu fråga om vem som var en nästa för mannen som råkad ut för rövare så sa den laglärde: Den som visade barmhärtighet.

På grekiska så används här samma ord som två gånger tidigare har används i texten. Den som ordagrant: "gjorde barmhärtighet"

- Jesus sa till honom: "Gå du och gör som han"

Så till den laglärdes fråga vad ska jag göra för att få evigt liv så kommer Jesus tillbaks till. Gör barmhärtighet.

- Men mina vänner vi kan inte förtjäna att bli räddade genom våra barmhärtiga gärningar.

Istället så är detta det naturliga gensvaret till att Gud genom Jesus har räddat oss att vi bryr oss om våra medmänniskor i deras lidanden.

- Vi bör inte ställa oss frågan: Vem är min nästa utan vems nästa är jag?

Avslutningsvis låt oss lägga märke till hur den barmhärtige samaritens osjälviska, uppoffrande handlande är som en bild som pekar fram på Jesus. Vi alla är som mannen som låg där halvdöd och hjälplös.

- I vårt ofrälsta tillstånd så är vi inte bara halvdöda utan helt andligt döda.

Vi kan inte hjälpa oss själv, vi kan inte rädda oss själva, men mina vänner den goda nyheten är att Jesus inte gick förbi oss och detta är det andra sättet igenom vilket vi kan få evigt liv.

- Det första var genom full lydnad av lagen men som vi såg så är det en omöjlighet för oss.

Det finns bara en människa som uppfyllde lagens alla krav och det är gudamänniskan Jesus Kristus.

- I och med att vi har gjort uppror mot den evige Guden och syndat mot honom så förtjänar vi evigt lidande.

Men den goda nyheten mina vänner är att Jesus som är långt mer barmhärtig än den barmhärtige samariten inte likt prästen och leviten har gått förbi oss.

- Istället så fastän Bibeln beskriver oss som hans fiender så tog han vår plats. Likt den överfallne mannen så blev han avkläd, misshandlad och lämnad för att dö.

Jesus inte bara riskerade att själv dö som samariten utan gick villigt i döden för att rädda alla som omvänder sig och tror på honom till en underbar evighet med Gud.

- Vi likt den rånade mannen kan inte göra något för att förtjäna att bli räddade. Men Jesus hade barmhärtighet

⁴Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek,
⁵också när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta... ⁸Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, ⁹inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.

- Allt vi behöver göra är att förtrösta på vår barmhärtige Frälsare. Tro på honom, tro att han förmår att frälsa dig.

Omvänd dig från dina försök att förtjäna frälsningen och förtrösta på Jesus och inget annat. Då kan du veta att du har evigt liv precis som Johannes skriver i 1 Joh 5:13.

- ”Detta skriver jag till er för att ni skall veta att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn.”

Genom att vi har fått erfara Guds kärlek till oss genom Jesus Kristus, att han först har älskat oss så kan vi också älska varandra.

- Så vad Jesus här talar om till den laglärde är det naturliga gensvaret från en människa som har fått möta Guds frälsande kärlek och det är att vi älskar både Gud och vår nästa.

I 1 Johannesbrevet som handlar om hur vi kan veta att vi har evigt liv så ger oss Johannes några tecken på hur vi kan veta detta och ett av dessa är om vi älskar våra bröder. Aposteln Johannes skriver i kap 3:16-18:

- ¹⁶Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är också vi skyldiga att ge vårt liv för våra bröder. ¹⁷Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?
¹⁸Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning.

Vår kärlek till våra syskon i Herren uppenbarar om vi verkligen har blivit motagare av Guds kärlek och om vi verkligen älskar honom.

- Johannes säger att den som inte älskar sin broder som han har sett hur kan han älska Gud som han inte har sett (1 Joh 4:20).

I Lukasevangeliet så går Jesus ett steg längre där han säger att vi till och med ska älska våra fiender och som här i Lukas 10 var och än åt vilka vi är en nästa.

- Kära syskon, låt oss i gensvar till vår frälsning och med Samaritens och Jesu exempel älska inte bara med ord och fraser utan i handling och sanning.